

Bayer Zsolt: Forduljon Psmithhez!

2013 március 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Csütörtök délel?tt néhány tucat fiatal bemászott a Fidesz Lendvay utcai székházának udvarára. Spontánul. Hirtelen ötlett?l vezérelve. És persze kamerák kereszttüzeben.

Vegyük szomorúan tudomásul, hogy mostantól ez lesz. Hetente, aztán majd naponta. Ezt teszik ezután a civilek. Mert ?k civilek. ?k civilek, demokraták, kreatívak, szórakoztatók, kedvesen pimaszok, ugyanakkor éretten

gondolkodó, felelősségteljes, öntudatos állampolgárok is egyben. Amúgy hahások, melegfelvonulás-szervezők, egyebek. És bizony Saul Alinsky szellemének gyermekei?k. És lusta és fáradt és szkeptikus vagyok utálni?ket. Most lék van és trend és bú és Milán.

A föld meg olyan rég meg?szült, hogy szinte nem is látszik. S ennek ellenére talán beszélni kellene velük. Beszélni kellene, mert nem társadalom már a miénk, és mert meg is tudnánk ölni egymást. Beszélni kellene, ha volna mir?l. Ha volna... De „minden kimondott és leírt szó legszomorúbbika a volna”. P. G. Wodehouse jól tudta ezt.

Így aztán nem beszélünk. S akkor legalább er?ltessünk magunkra türelmet. Arra lesz ugyanis a legnagyobb szükségünk. Mert jönnek még, mindig jönnek. Néhány tucatnyian, de mindig. És beugrálnak, bemásznak székházainkba, házainkba, álmainkba, vágyainkba, auránkba. Érezni fogjuk a szájszagukat. És hátrálunk, hátrálunk, mert alig-alig bírjuk elviselni. És legszívesebben egyetlen lendülettel legázolnánk mindet. Legyünk?szinték, legalább most az egyszer, önmagunkhoz. Ezt tennék a szívünk szerint. De nem tehetjük. Mert azok, akik a sok-sok elviselhetetlen beugrás és szájszag mögött állnak, csak erre várnak. Képzeljük el, ha beugráltunk volna az MSZP-székház udvarára 2006?szén. Vagy bármikor 2010 el?tt. Agyonverettünk volna, azonosító szám nélküli vadállatok keze által. És most erre várnak. Hogy ugyanolyanokká váljunk, mint?k. Ezért menetelnek néhány tucatnyian szerteszéjjel a városban, engedély nélkül, csúcsforgalomban, az úttesten, ezért másznak be a Fidesz udvarára, ezért pofátlankodnak oda mindenhová, ahol emberi tevékenységek folynak. Hogy agyon legyenek verve.

És mi nem verhetjük agyon?ket, nem bánthatjuk?ket, hajuk szála sem görbülhet – mert nem lehetünk olyanok, mint?k.

De türelmünk kényelmetlen zubbonyában azért gondolkodhatunk.

S elképzélhetjük például, milyen lenne, ha ezek visszajönnének. Elképzélhetjük, ahogy minden folytatódna úgy, ahogyan ritka kivételekt?l eltekintve mindig is zajlott. Elképzélhetjük, miképpen simulnának ki?felsége, az IMF ráncai, és miképpen sóhajtának megelégedetten a bankok. S lenne megint „demokrácia” és csend és hó és halál. A háttérben pedig sok-sok szívárványszín? majdnem férfi orgonál.

Micsoda tökéletes megelégedettség lenne itt megint, ugye, felebarátaim?
Hogy is írta Wodehouse?

„Forduljon Psmithhez! Psmith majd segít! Psmith mindent elintéz! Önnek szüksége lenne valakire, aki eljár peres ügyekben? Valakire, aki elintézi üzleti ügyeit? Valakire, aki sétálni viszi a kutyáját? Valakire, aki meggyilkolja az Ön nagynénjét? Psmith elintézi! B?ntény nem akadály! Bármilyen megbízása van (feltéve, hogy halakkal nem kell foglalkozni), forduljon Psmithhez!”

Psmithhez kellene fordulnunk. (Persze, a P néma...) Hozzá kellene fordulnunk, hogy intézze el a mi ügyeinket. Az összeset. A gy?löleteinket, kiábrándulásainkat, rögeszméinket, legkedvesebb, legdédélgetettebb téveszméinket. S ha lehet, gyilkolja meg helyettünk a másik nagynénjét, kutyáját, gyerekét, apját, anyját s végül ?t magát. Mi ugyanis ehhez túl türelmesek vagyunk.

Nekik pedig momentán nincsen rá alkalmuk.

De várják, nagyon. S úgy képzelik, hogy az alkalom eljövetelét az életünkbe bemászás, beugrálás sietteti. Szerintem rosszul gondolják.

De Werber megmondta: élete legnehezebb kampánya el?tt áll, de most majd megmutatja, hogyan kell gy?zni. Mi meg csak gy?zzük türelemmel kivárni a pillanatot, amikor majd mégsem...
Utána úgymint elt?nnek. Örökre. Csak addig lesz nehéz.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló